

Παναγιώτης Κωτσόβολος του Ιωάννη:**Εξεδήμησεν εις Κύριον...**

Ο αγαπητός και εκλεκτός Παναγιώτης Κωτσόβολος του Ιωάννη πορεύτηκε την 28η Φεβρουαρίου 2009 από την επίγεια στρατεύομενη εκκλησία του Χριστού στην ουράνια θριαμβεύουσα εκκλησία με ένα πολύ καλό εισιτήριο και εκλεκτό διαβατήριο, γεμάτα αγώνες ζωής, δράση δημιουργίας σε όλους τους τομείς της ζωής. Ήταν παιδί μιας πολυμελούς ενάρετης οικογένειας του Ιωάννη Κωτσόβολου και της Ψώνη-Κωτσοβόλου Δήμητρας. Γεννήθηκε το 1926 στο Βλάση. Παντρεύτηκε την Βλαχοδημητροπούλου-Μαρία και απέκτησαν τρία παιδιά, τον Ιωάννη, τη Δήμητρα και την Κωνσταντίνα. Αναζήτησε με την οικογένειά του μια καλύτερη τύχη στην Αθήνα, όπου εγκαταστάθηκε μόνιμα στο Περιστερί. Δούλεψε σκληρά για να μη λείπει τίποτα από τα παιδιά του. Έντονα δραστήριος, διακρινόταν, με θετικό πρόσημο, σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής. Ταπεινός, απλός, δημιουργικός, γεμάτος αγάπη, ελπίδα και αισιοδοξία. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του έδωσε σκληρή μάχη με την ασθένεια που τον ταλαιπωρούσε έχοντας

δίπλα του στήριγμα ιδιαίτερα τη σύζυγό του Μαρία. Η μάχη ήταν σκληρή, διαρκής και πολύχρονη. Πάλεψε δυνατά χωρίς να βαρυγκωμάει. Η σωρός του αείμνηστου μεταφέρθηκε από την Αθήνα στη γενέτειρά του το Βλάση όπου έγινε και η νεκρώσιμος ακολουθία με την παρουσία της οικογένειάς του και πλήθος κόσμου από το Βλάση και τα διπλανά χωριά. Το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου των απανταχού Βλασαίων και η σύνταξη της εφημερίδας «Βλάση» εκφράζουν τα θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του. Ας είναι ελαφρύ το χώμα του Αϊ-Βλάση που τον σκεπάζει.

Πάγωσε το θέμα της παράκαμψης του Δάρα

Πάγωσε το θέμα της παράκαμψης του Δάρα Στο τεράστιο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι διερχόμενοι οδηγοί από το Δάρα έχουμε και άλλοτε αναφερθεί. Κάποια στιγμή πιστέψαμε ότι το θέμα θα έβρισκε τη λύση του. Δυστυχώς, το θέμα πάγωσε, και δύσκολα πλέον μπορεί να λυθεί αν και η συντριπτική πλειοψηφία των Δαραίων φαίνεται να συμφωνεί. Το θέμα ήρθε πριν από ένα και πλέον χρόνο στην επικαιρότητα όταν 1.000 πολίτες υπέγραψαν αίτηση προς το νομάρχη Μεσσηνίας Δημ. Δράκο και κοινοποιήθηκε στους δημάρχους Αριστομένους, Βουφράδος, Παπαφλέσσα και Πεταλιδίου, με την οποία ζητούσαν να γίνει παράκαμψη του Δάρα. Σε σχετική του ανακοίνωση ο δικη-

γόρος Θεοδ. Αθανασόπουλος ότι στις πυρκαγιές στην περιοχή όλα τα οχήματα της Πυροσβεστικής είχαν μεγάλη δυσκολία και έχασαν πολύτιμο χρόνο, διερχόμενα από το Δάρα. «Το πέρασμα μέσα από το χωριό Δάρα είναι τουλάχιστον επικίνδυνο για τον οδηγό και το αυτοκίνητό του, αλλά και τους κατοίκους. Η διέλευση από το Δάρα, σχεδόν σε όλο της το μήκος, θυμίζει συμπληγάδες πέτρες. Έχει μήκος περί τα 1.400 μέτρα, το όχημα δονείται 42 φορές από τις λακούβες, σαμαράκια κ.λπ. και κάνει 20 ελιγμούς. Η παράκαμψη θα αποτελεί μια ευθεία 900 μ. περίπου, που θα κοστίζει όσο ένα διαμέρισμα τριάρι στην παραλία της Καλαμάτας», καταλήγει ο κ. Αθανασόπουλος.

Ο καπετάν Αγγελής από τη Χορεύτρα

Ένα πραγματικό παλικάρι από τα χωριά του Αριστομένη ήταν στην επανάσταση του 1821 ο καπετάν Αγγελής που είχε το λημέρι του βόρεια του χωριού Χορεύτρα και νότια του εγκαταλειμμένου σήμερα χωριού Ζαπάντι. Είχε δική του επαναστατική ομάδα με 50 περίπου άτομα. Ήταν ο φόβος και ο τρόμος των Τούρκων που περνούσαν για τα χωριά Βούτενα, Αληκοντούζι κ.λ.π. Μια μέρα, όμως, ο καπετάν Αγγελής αρρώστησε βαριά και πέθανε. Από τότε και μέχρι σήμερα το σημείο που είχε το λημέρι του ονομάζεται «Καπετανέικο»

Η ομάδα παραγωγών «Νηλέας» Χώρας

Η ομάδα παραγωγών «Νηλέας» με έδρα τη Χώρα Μεσσηνίας ιδρύθηκε το 2002 από 55 μέλη, ενώ από το 2004 μετατράπηκε σε συνεταιρισμό. Σήμερα αριθμεί πάνω από 193 μέλη. Ο συνεταιρισμός ασχολείται με την Ολοκληρωμένη Διαχείριση στην καλλιέργεια ελιάς, με τους παραγωγούς του να εφαρμόζουν τα εν λόγω συστήματα σε 7.180 στρέμματα, εκ των οποίων τα 725 βιολογικά. Στόχος των ανθρώπων του συνεταιρισμού είναι η επέκταση των συστημάτων ολοκληρωμένης διαχείρισης, αλλά και η δημιουργία ιδιόκτητου τυποποιητηρίου ελαιολάδου, προκειμένου το ποιοτικό

ελαιόλαδο που παράγουν τα μέλη του να αποκτήσει υπεραξία και να σταθεί ακόμη πιο καλά σε εμπορικό επίπεδο, διευρύνοντας τα μερίδιά του, προς όφελος των αγροτών και φυσικά των καταναλωτών. Η ομάδα παραγωγών απέσπασε το αργυρό «μετάλλιο», στο διαγωνισμό γευσιγνωσίας που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια του πρόσφατου Φεστιβάλ Ελαιολάδου και Ελιάς. Η τιμητική διάκριση αποτελεί μια ακόμη επιβράβευση ποιότητας για την δραστήρια ομάδα παραγωγών «Νηλέας» της Μεσσηνίας, που προχωρά δυναμικά. Μπράβο παιδιά, συνεχίστε έτσι...

Στην ταβέρνα του Ζωντανού

Στην ταβέρνα του Ζωντανού που βρίσκεται ανάμεσα στα χωριά Κρεμμύδια και Γλυφάδα ο φωτογραφικός φακός «συνέλαβε» το ζεύγος Αλεβιζάκη σε στιγμή ευθυμίας. Εξάλλου η ταβέρνα διαθέτει και ζωντανή μουσική με ρεμπέτικα και λαϊκά τραγούδια που είναι η αδυναμία του Αλεβιζάκη.

Αθανάσιος Φράγκος:**Ο πρώτος δήμαρχος Βουφράδας το 1836**

Μετά την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό δήμαρχος Βουφράδας ορίστηκε ο Αθανάσιος Φράγκος που η καταγωγή του, μάλλον, ήταν από το χωριό Βλαχόπουλο. Ο Φράγκος διορίστηκε δήμαρχος με απόφαση που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 4 της 14ης Φεβρουαρίου 1836, σε ένα δήμο που υπήρχε μόνο στα χαρτιά. Το φορτίο ήταν βαρύ, η διαμάχη για την έδρα του δήμου μεγάλη και τα οικονομικά ανύπαρκτα. Ο δήμος μικρός σε έκταση και σε ανθρώπινο δυναμικό, αλλά ο δήμαρχος ζυμωμένος στο καμίνι του αγώνα, αφού υπέστησε δημοπρόκριτος σε όλη τη διάρκεια της Επανάστασης, ήταν αποφασισμένος να φέρει σε πέρας την αποστολή του. Εξάλλου τον ακολουθούσε η φήμη του ικανού, που ήταν το αποτέλεσμα της προσφοράς

του στο μετερίζι του στρατιωτικού.

Ο Φράγκος γνώριζε πολύ καλά τα προβλήματα των χωριών της Βουφράδας αφού στις 21 Σεπτεμβρίου του 1830, όταν μεσουρανούσαν στο Βλαχόπουλο και στο Χατζή τα ονόματα του Θεόδωρου Γιάνναρη και του Αλεβίζου Ρένεση, εκλέχτηκε δικαστικός σύμβουλος, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 2070 διαταγή του διοικητή των μεσσηνιακών φρουριών Κωνσταντίνου Ράμφου, μαζί με τους Σταμάτη Σικαλιά, Δημήτρη Ψώνη, Παναγιώτη και Γιαννάκη Ρένεση, γεγονός που φανερώνει ότι ο δήμαρχος ασχολούνταν από τότε με τα κοινά, έχαιρε εκτίμησης από τον κόσμο και ήταν γνώστης των προβλημάτων της περιοχής.

Την εποχή που υπηρετούσε δήμαρχος ο Αθανάσιος Φράγ-

κος, διορίστηκε εισπράκτορας, με το ΦΕΚ 80/28-12-1836, ο Βάλλιας, τον οποίο αντικατέστησε ένα χρόνο αργότερα ο Ζέρβας. Ο Ζέρβας διορίστηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1837 και ο διορισμός του δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 33/2-10-1937.

Ο ίδιος δήμαρχος υπηρετούσε όταν ξέσπασαν το 1838, τα γεγονότα με το Βασίλη Μανιάτη, που εξελίχτηκαν σε αντιβαρική κινητοποίηση. Η στάση του δημάρχου στα γεγονότα παραμένει μέχρι σήμερα άγνωστη. Το πιο πιθανό είναι να έμεινε μακριά ο ίδιος από τα επεισόδια αφού το 1840, τότε που πραγματοποιείται η μεγάλη συγχώνευση των δήμων, τον συναντάμε να είναι και πάλι δήμαρχος Βουφράσου.